

სარეგისტრაციო კოდი _____

**საქართველოს მთავრობის
დადგენილება №
2015 წლის _____ ქ. თბილისი**

**მდინარეთა აუზების მართვის სააუზო
ტერიტორიული ერთეულების საზღვრების დამტკიცების
შესახებ**

მუხლი 1

საქართველოს კანონის წყლის რესურსების მართვის შესახებ მე-3 კარის, მე-13 თავის, 43-ე მუხლის „1. ვ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ეს დადგენილება განსაზღვრავს მდინარეთა აუზების მართვის სააუზო ტერიტორიულ ერთეულებს და ამტკიცებს მათ საზღვრებს.

მუხლი 2 ტერმინთა განმარტებები

ა) მდინარის აუზი – სახმელეთო ტერიტორია, საიდანაც ჩამონადენი ზედაპირული მტკნარი წყალი ჰიდროლოგიურად ურთიერთდაკავშირებული წყლის ნაკადების, მდინარეების, ტბების ან სხვა წყალსატევების გავლით უერთდება ზღვაში ან ტბაში ჩამდინარე მდინარეს;

ბ) სააუზო უბანი - ხმელეთის ან ზღვის ტერიტორია, რომელიც მოიცავს ერთ ან რამოდენიმე მომიჯნავე მდინარის აუზს, მათთან ასოცირებულ მიწისქვეშა და სანაპირო წყლებს და წარმოადგენს მდინარეთა აუზების მართვის მთავარ ერთეულს;

მუხლი 3

მდინარეთა აუზების მართვის მიზნით, საქართველოს ტერიტორიაზე გამოიყოს შემდეგი ტერიტორიული ერთეულები:

1. ალაზანი-იორის სააუზო უბანი

1.1 ალაზანი-იორის სააუზო უბნის ფართობია 12080კმ². მისი დასავლეთ საზღვარი იწყება კავკასიონის ქედის ჩრდილოეთ განშტოებაზე, აწუნთის ქედზე

არსებული თებულოს მთიდან, მიყვება სამხრეთით აწუნთის ქედს, კავკასიონის ქედის მთა დიდ ბორბალოსთან იღებს სამხრეთ-დასავლეთის მიმართულებას და მთა ჭიჩოდან მიყვება ჯერ ქართლის ქედს, შემდეგ საბადურის ქედს, კვეთს საგურამო-იალნოს ქედს და ივრის ზეგანზე უერთდება მთა უდაბნოს. აუზის დასავლეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: თებულოს მთა (4493 მ), ამუგო (3840 მ), დიდი ბორბალო (3294 მ), ჭიჩო (3076 მ), ნატახტარი (966 მ) და უდაბნო (879 მ). ჩრდილოეთ საზღვარი ემთხვევა საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს, კერძოდ კავკასიონის ქედს და მის ჩრდილო-აღმოსავლეთ განშტოებას - პირიქითას ქედს. საზღვარი იწყება თებულოს მთიდან და გადის მთა ტივონროსამდე. სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარი მთა ტივონროსიდან სამხრეთისკენ ეშვება და მდ. ალაზანს გაყვება მინგეჩაურის წყალსაცავამდე. აუზის აღმოსავლეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: თებულოს მთა (4493 მ), ქომიტო (4261 მ), დანოს მთა (4174 მ), დიკლოს მთა (4285 მ), შავი კლდე (3578 მ), ნინიკასციხე (3117 მ) და ტივონროსო (3374 მ). სამხრეთ საზღვარი მიყვება ჯერ მდ. იორს, შემდეგ მდ. მტკვრისა და ივრის წყალგამყოფს და უერთდება მთა უდაბნოს. ამ მონაკვეთზე გვხვდება მწყემსის მთა (890 მ) და უდაბნო (879 მ).

1.2. ალაზანი-იორის სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია: ალაზანი, იორი, ილტო, სტორი, ჩელთი, ლოპოტა, დურუჯი, თურდო, ხოდაშნისხევი, კაბალი, ადედი, ვაშლიანი, გომბორი, ოლე.

1.3. ალაზანი-იორის სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს კახეთის რეგიონის თელავის, ახმეტის, გურჯაანის, დედოფლისწყაროს, ლაგოდეხის, საგარეჯოს, სიღნაღის, ყვარლის მუნიციპალიტეტებს და მცხეთა-მთიანეთის რეგიონის თიანეთის მუნიციპალიტეტს.

2. მტკვრის სააუზო უბანი

2.1 მტკვრის სააუზო უბნის ფართობია 19740კმ². მისი დასავლეთ საზღვარი გადის ლიხის ქედზე, შემდეგ ჩრდილო-დასავლეთით მიყვება აჭარა-იმერეთის (მესხეთის) ქედს და ზოტის მთასთან ეშვება სამხრეთით, მიყვება არსიანის ქედს და უერთდება საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს. აღნიშნულ მთათა სისტემის უმაღლესი მწვერვალებია: მთა ზეკარა (3828 მ), რიბისა (2470 მ), მეფისწყარო (2850 მ), ზოტის მთა (2676 მ) და ჭანჭახი (2506 მ). სააუზო უბნის სამხრეთ საზღვარი მიუყვება საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს, კერძოდ გადის არსიანის ქედის აღმოსავლეთ განშტოებაზე, კვეთს მდ. ფოცხოვის ხეობას, გადის ერუშეთის მაღლობზე, კვეთს მდ. მტკვრის ხეობას და კარწახის ტბას, მიყვება ნიალისყურის ქედს, ჯავახეთის ქედის მთა აღჩალადან (3196 მ) გადის ჯავახეთის ქედზე, ტბა ფარავნის ჩრდილოეთით 3 კმ-ში მთა დალიდაგიდან (2661 მ) უხვევს დასავლეთით და მთა ყარატაშიდან (2857 მ), ადის ჯერ მთა სამსარზე (3284 მ) და მიყვება სამსარის ქედს ჩრდილოეთით, მთა თავკვეთილამდე (2582 მ), შემდეგ მკვეთრად უხვევს დასავლეთით, გადის

ტაბაწყურის ტბის ჩრდილოეთით და მთა მშრალი მთიდან (2481 მ) ადის მთა შავკლდეზე (2850 მ). მთა შავი კლდიდან (2850 მ), მიყვება თრიალეთის ქედს აღმოსავლეთით და მთა იურის ქედის (2203 მ) აღმოსავლეთით 6 კმ-ში ეშვება სამხრეთ-აღმოსავლეთით ბედენის ქედამდე, მთა იაილადან (1951 მ) გასდევს ბედენის ქედს აღმოსავლეთით და მთა ბედენიდან (1875 მ) ეშვება სამხრეთ-აღმოსავლეთით ქ. თეთრიწყაროსკენ, შემდეგ მიყვება მდ. ალგეთისა და მდ. ქცია-ხრამის წყალგამყოფს და სოფელ წერეთლიდან უერთდება მდ. მტკვრის კალაპოტს. სააუზო უბნის სამხრეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: კენჭაულა (2992 მ), შაბანიბელი (2646 მ), გუმბათი (2964 მ), გეკდაგი (2783 მ), სამბორცვა (3003 მ), აჩკასარი (3196 მ), შავი კლდე (2850 მ), არჯევანი (2757 მ), იურის ქედი (2203 მ), იაილა (1951 მ) და ბედენი (1875 მ). სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარი იწყება კავკასიონის ქედის ჩრდილოეთ განშტოებაზე, აწუნთის ქედზე არსებული თებულოს მთიდან, მიყვება სამხრეთით აწუნთის ქედს, კავკასიონის ქედის მთა დიდ ბორბალოსთან იღებს სამხრეთ-დასავლეთის მიმართულებას და მთა ჭიჩოდან მიყვება ჯერ ქართლის ქედს, შემდეგ საბადურის ქედს, კვეთს საგურამო-იალნოს ქედს და ივრის ზეგანზე უერთდება მთა უდაბნოს. სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგ უმაღლესი მწვერვალები: თებულოს მთა (4493 მ), ამუგო (3840 მ), დიდი ბორბალო (3294 მ), ჭიჩო (3076 მ) და ნატახტარი (966 მ). სააუზო უბნის ჩრდილოეთ საზღვარი გადის კავკასიონის ქედზე და შესაბამისად საქართველოს სახელმწიფო საზღვარზე. იგი იწყება მთა ზეკარადან და მიემართება აღმოსავლეთით დვალეთისა და ხორხის ქედების წყალგამყოფებზე, მყინვარწვერის ჩრდილო-აღმოსავლეთით კვეთს დარიალის ხეობას, გადის შანისა და კიდევანის ქედებზე, კვეთს მდ. ასას ხეობას, კვეთს ჯერ ხევსურეთის ქედს, შემდეგ მდ. არღუნის ხეობას და მუცოს ქედით უერთდება თებულოს მთას. აუზის ჩრდილოეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: ჯიმარა (4780 მ), მყინვარწვერი (5033 მ), შანის მთა (4462 მ), მარტინის მთა (3898 მ), მახისმაღალი (3990 მ), მუცოსთავი (3512 მ) და თებულოს მთა (4493 მ).

2.2 მტკვრის სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია: მტკვარი, ფარავანი, ფოცხოვი, ქვაბლიანი, ბორჯომულა, დიდი ლიახვი, პატარა ლიახვი, მეჯუდა, ლეხურა, აღმოსავლეთ ფრონე, კავთურა, ქსანი, არაგვი, ალგეთი, თერგი, ბაიდარა, სნოსწყალი, ჩხერი და ბროლისწყალი.

2.3 მტკვრის სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს: ქ. თბილისს; სამცხე-ჯავახეთის რეგიონის ადიგენის, ახალციხის, ასპინძის, ახალქალაქის, ნინოწმინდას და ბორჯომის მუნიციპალიტეტებს; შიდა ქართლის რეგიონის ხაშურის, ქარელის, გორის, კასპის მუნიციპალიტეტებს; ქვემო ქართლის რეგიონის გარდაბნის, თიანეთის, თეთრი წყაროს მუნიციპალიტეტებს; მცხეთა-მთიანეთის რეგიონის მცხეთის, დუშეთის, სტეფანწმინდას მუნიციპალიტეტებს; ასევე ამ სააუზო უბანში მდებარეობს ცხინვალის რეგიონის ოკუპირებული ტერიტორია.

3. ხრამი-დებედას სააუზო უბანი

3.1 ხრამი-დებედას სააუზო უბნის ფართობია 5202კმ². მისი დასავლეთ საზღვარი იწყება ჯავახეთის ქედზე არსებული მთა აღჩალადან (3196 მ), გადის ჯავახეთის ქედზე, ტბაფარავნის ჩრდილოეთით 3 კმ-ში მთა დალიდაგიდან (2661 მ) უხვევს დასავლეთით, მთა ყარატაშიდან (2857 მ) ადის ჯერ მთა სამსარზე (3284 მ), მიყვება სამსარის ქედს ჩრდილოეთით მთა თავკვეთილამდე (2582 მ), შემდეგ მკვეთრად უხვევს დასავლეთით, გადის ტაბაწყურის ტბის ჩრდილოეთით და მთა მშრალიმთიდან (2481 მ) ადის მთა შავკლდეზე (2850 მ). აღნიშნული მთათა სისტემების უმაღლესი მწვერვალებია მთა აღჩალა (3196 მ), დალიდაგ (2661 მ), ყარატაშ (2857 მ), სამსარი (3284 მ), თავკვეთილი (2582 მ), მშრალიმთა (2481 მ) და შავიკლდე (2850 მ). სააუზო უბნის სამხრეთ საზღვარი მთა აღჩალადან (3196 მ) მიუყვება საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს, კერძოდ გადის ლოქის ქედზე, ჩადის ქვემო ქართლის ბარში, გასდევს მდ. დებედას კალაპოტში გამავალ სახელმწიფო საზღვარს და წითელხიდიდან უერთდება მდ. მტკვრის კალაპოტს. სააუზო უბნის სამხრეთ საზღვარზე გვხვდება შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: ავაკისარ (1866 მ), ოსინოვია (1881 მ), დეზაკარი (1636 მ) დატანადაგ (800 მ). სააუზო უბნის ჩრდილოეთ საზღვარი იწყება მთა შავიკლდიდან (2850 მ), მიყვება თრიალეთის ქედს აღმოსავლეთით და მთაიურის ქედის (2203 მ) აღმოსავლეთით 6 კმ-ში ეშვება სამხრეთ-აღმოსავლეთით ბედენის ქედამდე, მთა იაილადან (1951 მ) გასდევს ბედენის ქედს აღმოსავლეთით და მთა ბედენიდან (1875 მ) ეშვება სამხრეთ-აღმოსავლეთით ქ. თეთრიწყაროსკენ, შემდეგ მიყვება მდ. ალგეთისა და მდ. ქცია-ხრამის წყალგამყოფს და სოფელ წერეთლიდან უერთდება მდ. მტკვრის კალაპოტს. სააუზო უბნის ჩრდილოეთ საზღვარზე გვხვდება მთათა სისტემების შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: შავიკლდე (2850 მ), არჯევანი (2757 მ), იურისქედი (2203 მ), იაილა (1951 მ) დაბედენი (1875 მ). სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვრის მონაკვეთი გადის მდ. მტკვრის კალაპოტზე, ხოლო წითელი ხიდიდან მდ. ალგეთის შესართავამდე.

3.2 ხრამი-დებედას სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია: ქცია-ხრამი, კორსუჩაი, შავწყალა, ასლანისწყალი, შულავერი, მაშავერა, მოშევანი, ბოლნისი და დებედა.

3.3 ხრამი-დებედას სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს სამცხე-ჯავახეთის რეგიონის ბორჯომის მუნიციპალიტეტს და ქვემო ქართლის რეგიონის წალკის, დმანისის, ბოლნისის, მარნეულის და თეთრიწყაროს მუნიციპალიტეტებს.

4. ენგური-რიონის სააუზო უბანი

4.1 ენგური-რიონის სააუზო უბნის ფართობია 22416კმ². მისი დასავლეთ საზღვარი გადის კოდორის, ბოხუნსტოუსა და აკიბას ქედებზე, მიყვება მდ. ოქუმისა და ენგურის წყალგამყოფს, მთა გვალიალიდან ეშვება სამხრეთით და მდ. გაგიდას შესართავთან უერთდება შავ ზღვას. აღნიშნულ მთათა სისტემაზე უმაღლესი

მწვერვალებია მთა გვანდრა (3984 მ), მაგუაშირხა (3852 მ), ხოჯალი (3909 მ), აკიბა (2811 მ) და გვალიალი (1801 მ). სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარი გადის ლიხის ქედზე, სადაც უმაღლესი მწვერვალებია მთა ზეკარა (3828 მ) და რიბისა (2470 მ). სამხრეთ საზღვარი გადის აჭარა-იმერეთის (მესხეთის) ქედზე და მის დასავლეთ განშტოებაზე. აღნიშნულ მთათა სისტემაზე უმაღლესი მწვერვალებია მეფისწყარო (2850 მ) და მთა ხინო (2598 მ). სააუზო უბანს ჩრდილოეთიდან ესაზღვრება ცენტრალური კავკასიონის ქედი, რომლის უმაღლესი მწვერვალებია მთა შხელდა (4368 მ), უშბა (4700 მ), ტიხტენგენი (4618 მ), თეთნულდი (5058 მ), შხარა (5203 მ), აილამა (4547 მ), ლაბოდა (4314 მ), ჭანჭახი (4462 მ) და ხალაწა (3938 მ). სააუზო უბნის დასავლეთ საზღვარი გადის შავ ზღვაზე მდ. გაგიდადან მდ. ნატანების და მისი შენაკადის, მდ. ჩოლოქის შესართავამდე.

4.2 ენგური-რიონის სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია: ენგური, მულხრა, მაგანა, ნენსკრა, თხეიში, ჯუმი, რიონი, ყვირილა, ძირულა, ჩხერიმელა, ხანისწყალი, წაბლარისწყალი, გუბისწყალი, ცხენისწყალი, ჯონოულა, ნოღელა, ტეხური, ცივი, ხობი, ჭანისწყალი, ფიჩორი, სუფსა, გუბაზეული, ნატანები, ჩოლოქი, ბჟუჟი.

4.3 ენგური-რიონის სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის მესტიის, წალენჯიხის, ჩხოროწყუს, მარტვილის, ზუგდიდის, ხობის, სენაკის, აბაშას მუნიციპალიტეტებს; ქ. ფოთს; რაჭა-ლეჩხუმის და ქვემო სვანეთის რეგიონის ონის, ამბროლაურის, ლენტეხის, ცაგერის მუნიციპალიტეტებს; იმერეთის რეგიონის საჩხერეს, ჭიათურის, ხარაგაულის, ზესტაფონის, ბაღდათის, ვანის, თერჯოლის, ტყიბულის, წყალტუბოს, ხონის, სამტრედიის მუნიციპალიტეტებს; ქ. ქუთაისს; გურიის რეგიონის ლანჩხუთის, ოზურგეთისა და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტებს; აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ქობულეთის მუნიციპალიტეტს.

5. ჭოროხი-კინტრიშის სააუზო უბანი

5.1 ჭოროხი-კინტრიშის სააუზო უბნის ფართობია 2483 კმ². მისი ჩრდილოეთ საზღვარი იწყება არსიანის ქედის ჩრდილოეთ დაბოლოებაზე მთა ჭანჭახიდან, მიემართება დასავლეთით და სოფელ გორგაძეებიდან უხვევს ჩრდილო-დასავლეთით, გადის მდ. ქვაბლიანისა და მდ. ნაღვარევის წყალგამყოფზე მთა საყორნიამდე, შემდეგ უხვევს სამხრეთ-დასავლეთით მთა ხინომდე, მისდევს მდ. კინტრიშისა და აჭისწყლის წყალგამყოფს და მდ. აჭყვას კალაპოტით უერთდება შავ ზღვას. სააუზო უბნის ჩრდილოეთ საზღვრის მთათა სისტემაზე გვხვდება შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: ჭანჭახი (2506 მ), საყორნია (2755 მ) და ხინო (2598 მ). სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარი იწყება მთა ჭანჭახიდან და გადის არსიანის ქედზე მთა კენჭაულამდე (2992 მ). აუზის სამხრეთ საზღვარი წარმოადგენს საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს. იგი მთა კენჭაულიდან გადის შავშეთის ქედის თხემზე, მთა მურათხანადან ეშვება სამხრეთ-დასავლეთით, კვეთს მდ. მაჭახელას ხეობას და მთა ბაშთურქიდან მიემართება დასავლეთით, კვეთს მდ. ჭოროხის ხეობას და სოფ.

სარფთან უერთდება შავ ზღვას. სააუზო უბნის სამხრეთ საზღვრის მათა სისტემაზე გვხვდება შემდეგი უმაღლესი მწვერვალები: კენჭაულა (2992 მ), რკინისკარი (2376 მ), იმერხევისმთა (2537 მ), ქორდა (2371 მ), მურათხანა (1888 მ), ბაშთურქი (1712 მ) და ბოლოკა (1531 მ). სააუზო უბნის დასავლეთ საზღვარი გადის შავ ზღვაზე მდ. აჭყვას შესართავიდან სოფ. სარფამდე.

5.2 ჭოროხი-კინტრიშის სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია: ჭოროხი, აჭარისწყალი, სხალთა, ჩირუხისწყალი, მაჭახელა, ყოროლისწყალი, კინტრიში, ჩაქვისწყალი, აჭყვა.

5.3 ჭოროხი-კინტრიშის სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ხელვაჩაურის, ქობულეთის, ქედას, შუახევის, ხულოს მუნიციპალიტეტებს და ქ. ბათუმს.

6. ბზიფი-კოდორის სააუზო უბანი

6.1 ბზიფი-კოდორის სააუზო უბნის ფართობი შეადგენს 7722კმ². მისი დასავლეთ საზღვარი გადის მდ. ფსოუს კალაპოტზე გამავალ საქართველო-რუსეთის სახელმწიფოსაზღვარზე, მდ. ფსოუს შესართავიდან კავკასიონის ქედზე არსებულ მთა აგეპსტამდე (3256 მ). სააუზო უბნის ჩრდილოეთ საზღვარი გადის კავკასიონის ქედზე და შესაბამისად საქართველოს სახელმწიფო საზღვარზე მთა აგეპსტიდან (3256 მ) მთა გვანდრამდე (3984 მ). კავკასიონის ქედის ამ მონაკვეთზე უმაღლესი მწვერვალებია: სოფრიჯუ (3785 მ), ბელალა-კაია (3921 მ), პშიში (3006 მ), ხაკელი (3646 მ) და გვანდრა (3984 მ). სააუზო უბნის აღმოსავლეთ საზღვარი გადის კოდორის, ბოხუნსტოუსა და აკიბას ქედებზე, მიყვება მდ. ოქუმისა და ენგურის წყალგამყოფს, მთა გვალიალიაიდან ეშვება სამხრეთით და მდ. გაგიდას შესართავთან უერთდება შავ ზღვას. აღნიშნულ მათა სისტემაზე უმაღლესი მწვერვალებია მთა გვანდრა (3984 მ), მაგუაშირხა (3852 მ), ხოჯალი (3909 მ), აკიბა (2811 მ) და გვალიალია (1801 მ). სააუზო უბნის სამხრეთ-დასავლეთ საზღვარი გადის შავი ზღვის სანაპიროზე მდ. ფსოუს შესართავიდან მდ. ენგურის შესართავამდე.

6.2 ბზიფი-კოდორის სააუზო უბნის ძირითადი მდინარეებია ფსოუ, ჟოვე-კვარა, გაგრიპში, ბზიფი, გეგა, ლაშიფსე, ხიპსტა, აპსტა, გუმისტა, დასავლეთგუმისთა, აღმოსავლეთ გუმისთა, კელასური, კოდორი, საკენი, ჩხალთა, ტუმუში, დგამიში, ცხენიშწყარი, მოკვა, ღალიძგა, ოქუმი, დიდი ერისწყალი და პატარა ერისწყალი.

6.3 ბზიფი-კოდორის სააუზო უბნის ზემოთ აღწერილი საზღვრები მოიცავს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ოკუპირებულ ტერიტორიას.

მუხლი 4

მდინარეთა აუზების ინტეგრირებული მართვის სააუზო უბნების საზღვრები და გეოგრაფიული კოორდინატები დამტკიცდეს თანდართული რუკის შესაბამისად (დანართი № 1).

მუხლი 5

დადგენილება ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

პრემიერ-მინისტრი

ირაკლი ღარიბაშვილი

დამტკიცებულია
საქართველოს მთავრობის
2015 წლის _____ის
N____დადგენილებით

დანართი № 1

მდინარეთა აუზების მართვის სააუზო ტერიტორიული ერთეულების საზღვრები

